

Træk af Dansk Pointer Klubs historie 1938 – 1947

Brokholm har ingenlunde glemt, hvordan specialklubberne blev "døllede" af DKK, der indgik overenskomst med Dansk Jagtforening og Landsjagtforeningen af 1923. Han omtaler bl.a. den meget tenditiøse urafstemning, som DKK afholdt. Overenskomsten skal genforhandles i 1941.

Det er lykkedes Brokholm at få Dr. Waldemar Marr, Berlin, til at dømme jubilæumsprøven ved Roskilde i 1938. Marr har Kennel Blackfield. Han er et ikon i den engelske hundeverden. Har opfostret fremragende hunde, og er berømt som dommer på mark og bænk.

I 1937 dømte han udstillingen i Forum. Ved den lejlighed lærte Brokholm som ringsekretær meget. Marr kunne udpege hunden med de rette vinkler, der giver høj hovedføring, hurtig, elastisk og udholdende galop.

– Men i marken dømmer han jo altså som på kontinentet, hvor der normalt er tre dommere. Brokholm ved dette og søger at blødgøre manden til at dømme efter skandinaviske regler. Det er Marr absolut ikke tilhænger af, og han er slet ikke imponeret af vores hunde, der er for udresserede, og han bemærker, at så at sige alle havde tendens til at gå med "dyb" næse. Vinderklassen dømmer han sammen Baron Ramel, En hund var god, Oksby Treff, omend dressuren kunne være mere afsleben. Treff vinder og dermed har A.P.Andersen vundet Lejla statuetten til ejendom.

Deltagerne fra Proverne ved Roskilde med Dommerne Baron Ramel og Direktør Marr i Midten.

I sin bog "Pointers and Setters" siger Marr om Danmark, at vi hentede inspiration i Sverige, men nu har overhalet dem. - Brokholm er en meget aktiv sekretær i pointerklubben, er en ekspert, hvis kennel i hovedsagen er bygget op på brugsegenskaber.

Falco, svensk Derbyvinder 1938. Nita, svensk Derbyvinder 1935.
Ejer: Grosserer H. Chr. Holm, København. Fører: Kantor E. Espling, Svalöv.

Bort ved Svensk Derby.

Pointernes Placering i 1938, hvor de har konkurreret mod alle Setterne.

- S. P. K. Vinderklasse: „Oksby Treff“.
- Svensk Derby: Pointer „Falco“.
- S. K. K. Vinderklasse: Pointer „Happy“, og blev dermed Jagtchamp.
- S. K. Ungdomsklasse: Nr. 1 og 2 Pointere fra Kennel Lyngsåsa. (Generalkonsul E. Åkerlund.)
- J. F. Eliteprøve: Pointer „Roly“.
- J. F. Mesterskabsprøve: Pointer „Storloens Sessan“.

Pointeren har vundet alt paa nær det Danske Derby.

Brokholm spekulerer en del på, hvor vi har hunde med det høje søg og stopper her op ved Falco.

Svenske Mårten Kalling skriver en artikel i årsskriftet: "Pointeren med det høje søg." Hans budskab er, at ved valg af stamdyr gælder først og fremmest jagtegenskaber, eksteriør må komme i anden række.

Efter vårprøven i Herning, der fandt sted i stormvejr med hagl regn og slud, konstaterer Brokholm, at vi nok har avlet for planløst på udstillingshunde.

Det er "tungt", at blive mulet af setterne i Derby.

I 1939 bliver kammerherre Ove Skeel, Birkelse, valgt til formand. I sit tilbageblik glæder han sig over, at jæger Howitz vandt derbyet med Howitz Jim. Krigen er brudt i august, og Skeel maner til sammenhold i de svære tider, krigen vil komme til at medføre.

Vort hundehold kunne nok trænge til en reduktion fra den dårlige ende, og derfor har

bestyrelsen nedsat et avlsudvalg, som han stærkt opfordrer medlemmerne til at frekventere.

DANSK POINTERKLUBS AVLSUDVALG

FOR at fremme Avlen af ædle Pointere i Danmark har Dansk Pointerklub nedsat et Avlsudvalg bestaaende af Gros-serer A. W. Rønfeldt, København, Købmand Lyhne, Herning, og Telegrafassistent Nissen, Fredericia. Udvalget har konstitueret sig med sidstnævnte som Formand.

Til Formaalets Opnaaelse ønsker Avlsudvalget, at Ejere af ædlere Pointertæver sætter sig i Forbindelse med os og fremsender Stamtavle og øvrige Oplysninger i saa god Tid, at en grundig Undersøgelse af Blodlinier og øvrige Forhold vedrørende Parring kan foretages af Udvalget.

Af Hanhunde vil der muligvis blive udtaget nogle faa Stykker som Stamhunde, men Udvalget agter saavidt muligt at træde i Forbindelse med Ejerne af gode Hanhunde i saavel Ind- som Udlandet, og ved nærmere Undersøgelse af Afstamning, Eksteriør og Brugsegenskaber overbevise sig om, hvilke Hanhunde vi kan anbefale som bedst egnet til Avl.

Fra Redaktionsudvalgets Side anbefales stærkt, at Stam-tavlen indsendes til Formanden seks Uger før Hundens Løbetid.

P. U. V.:

O. Nissen.

Der har givet været en del debat om avl.

I 1939 skriver S.G.Jensen , Gram, om pointerne på forårsprøver samme år, og fremhæver, at det synes, som om pointeren står stærkere i Nord-og Vestjylland og på Fyn end på Sjælland både i antal og kvalitet. –*"Måske er der grund til at fundere en smule om fænomenet "Den jyske stamme.""*

Han slutter med et markant råd til ledelsen. *"Luk porten til udstillingshallen for alle hunde, der ikke er tilkendt 1.præmie i marken."*

Svend Boll laver en statistik for året efter at have læst artiklen, og efterlyser forældredyr i avlsstatistikker.

1940 bliver et ulyksaligt år såvel for vort land som vor klub. Der var isvinter med store trafikale problemer, og så kom 9.april,så man holdt først generalforsamling i Nyborg den 15.juni. Her nedlagde Skeel sit mandat, Brokholm trak sig fra bestyrelsen, og Nissen nedlagde også sit mandat i avlsudvalget.

Deres bevæggrunde hertil får vi ikke noget at vide om. L.P.Olsen træder til som redaktør af årsskriftet. I samme ombæring sker en ændring. 2 hæfter sendes ud i løbet af året til medlemmerne og et tredje hæfte udgør så det stærkt reducerede årsskrift.

Læge Svend Nørbæk bliver ny formand. I sit tilbageblik løfter han ikke noget af sløret over de drastiske ændringer i bestyrelsen, men takker Skeel for indsatsen.

Forårets prøver efter 9.april blev aflyst, men blev afholdt i september. Der var dog kun få hunde til DPK's prøve ved Herning, hvor UKK blev afviklet. Her kunne nu deltage hunde med 1.præmie i uk fra øvrige landsdele.

I avl bør man lægge mærke til stambogen, hvor en optælling af 150 tæver viser, at kun 30% har været på besøg hos anerkendte hanner, men 70% har været på besøg hos såkaldte nabohunde. Chmp. Oksby Hej, Chmp. King af Skanderborg og Løvbakkens Pan er ældre hunde, der har været brugt nok. Nørbæk peger på Chmp. Oksby Treff, Falco og Howitz' Jimmy som afløsere.

I 1941 vinder Kildegårds Jens (Oksby Hej-Hera) og fabrikant Carl klubbens hovedprøve ved Vallø og senere Danmarksmesterskabet.

1941 er året, hvor specialklubberne ruster sig til at komme med til bords i de forhandlinger der skal være for en ny overenskomst mellem Dansk Jagtforening, Landsjagtforeningen af 1923 og Dansk Kennel Klub om afholdelse af markprøver, valg af dommere og fordeling af midler fra Jagtfonden. DKK er bestemt ikke imødekommende, og de to andre parter betragter vel nærmest specialklubberne som opkomlinge. De har trods alt kun omkring 1400 medlemmer, og hvad er det mod de mange tusinde, som er organiseret i de to jagtforeninger.

DPK og ESK finder sammen i et frugtbart samarbejde og insisterer på et møde. ESK's formand, V. Stilling Andersen, er bannerfører, og han er topforberedt. Så snart DKK vender tommelfingeren nedad, har han et nyt forslag i ærmet. Specialklubberne kræver at komme med til bords, hvor beslutningerne bliver truffet.

De får ingen løfter med fra mødet, men må have gjort det godt, for sidst på året udsendes en overenskomst.

Overenskomst.

Ud fra den Betragtning, at D. K. K. og Jagthundespecialklubberne hver for sig er uundværlige Led i en Organisering af Jagthundesagen i Danmark og under Hensyn til, at denne Sag ikke kan løses af disse 2 Led i indbyrdes Strid med hinanden eller af den ene af dem alene, indgaar D. K. K. og Fællesrepræsentationen for Jagthundespecialklubber i Danmark følgende Overenskomst:

1. Efter Aftale med Jagtorganisationerne forhøjes Antallet af Dansk Jagthundeudvalg til 12 Medlemmer. Af disse vælger Dansk Jagtforening 4, Landsjagtforeningen 4. Af den resterende Gruppe paa 4 vælger D. K. K. de 2 og Specialklubberne i Fællesskab 2. Formanden for denne Gruppe vælges af D. K. K. Dansk Jagthundeudvalgs Opgaver forbliver uændrede.
2. Med Hensyn til Jagtsdragets Fordeling vil Fordelingsnormen for indeværende Aar være at lægge til Grund, idet Ændringer i denne skal vedtages indenfor Gruppen af Dansk Jagthundeudvalg valgt af D. K. K. og Specialklubberne.
3. Der nedsættes et Udvalg paa 1 Medlem fra D. K. K. og 1 Medlem fra Fællesrepræsentationen for Specialklubberne til Ordning af det interne Forhold mellem D. K. K. og Specialklubberne, herunder ogsaa en eventuel Tilpasning af Fælles-

repræsentationens Vedtægter, saaledes at disse ikke strider mod D. K. K.s Love. Maatte dette Udvalg ikke kunne enes tilkaldes til bindende Afgørelser af Divergenserne en Opmand udpeget af Jagtorganisationerne, der er enedes om Valget af Dansk Jagtforenings Formand, L. R. Sagfører Schack, der for Tiden er Formand for Dansk Jagthundeudvalg.

Til Bekræftelse underskrevet tillige med Formændene for Jagtorganisationerne.

p. T. København den 8. Decbr. 1941.

	K. Schack.	C. C. Andersen
	For D. K. K.	For F. f. J. S. i D.
	F. Kier	V. Stilling Andersen

Fællesrepræsentationen for Specialklubber for Stående Jagthunde i Danmark er blevet anerkendt og dannet, altså FJD. Med er DPK, ESK, GDSK, DRK.

Rødsettere og korthår valgte at stå uden for i starten. FJD har udsendelse af Jagthunden i svøb og vil bruge af de midler, som man nu får fra Jagtfonden.

1943 er jubilæumsår. Vårprøven holdes ved Herning, hvor alle sejl er sat til for at fejre begivenheden.

Mange særlige gæster var indbudt, men flere havde ikke mulighed for at møde på grund af krigen.

Resultater og nærmere omtale af jubilæet er beskrevet i "Jagthunden", som jeg ikke har.

L.P.Olsen skriver en udmærket artikel om klubbens første 25 år.

Formanden glæder sig over, at der nu er 450 medlemmer i klubben.

Der oprettes en jubilæumsfond på 6000,-kr.

Fra Vårprøven ved Herning.

DANSK POINTERKLUBS BESTYRELSE

Gaardejer A. Andersen
Smørum

Købmand Chr. Lønne
Herring

Forpagter Lange
Ørbaklunde

Grosserer A. W. Ranfelt, Kbh.
Nestformand

Læge Sv. Nørbak, Halden
D. P. K.s Formand

Fabrikant Berch, F. Carl,
Odense, Kasserer

Fabrikant Eivild
Roskilde

Grosserer Erik Jørgensen
København

Købmand J. P. Jacobsen
Hjørring

Karl Brandt gør sig også nogle betragtninger i et tilbageblik over udstillinger og markprøver. Sidstnævnte er i fremgang. Skal fremgang nås kræves en god og (streng) bedømmelse. Han finder det uheldigt, hvis dommer og opdrætter er en og samme person.

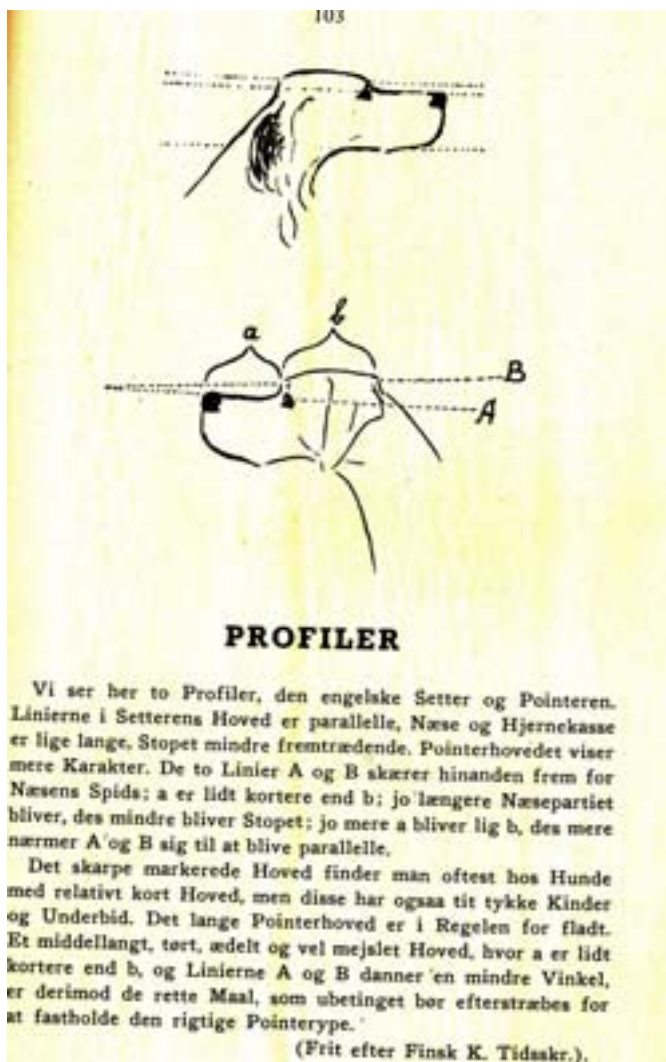
Den omsiggribende flugtskydning i Landsjagtforeningens regi har ikke højnet jægerstanden efter Brandts mening, men givet mange flere jægere, som ikke kender de traditioner, der har knyttet sig til jagt og hundesport. Her er de øvrige nordiske lande fortsat i smult vande.

Det er i 1943, at samarbejdspolitikken med tyskerne bryder sammen. Der er også uro i DPK, kan man læse i Nørbæks tilbageblik i 1944. Han taler om et ufredens år, men glæder sig over, at klubben nu har 600 medlemmer.

Brokholm er atter blevet redaktør af Årsskriftet. Han har påtaget sig opgaven og vil løse den, så DPK kan være tjent med det – også i økonomisk henseende. Han afslår at bringe indslag om klubbens interne forhold om den strid, der har været, men vil dog vedlægge Årsskriftet et særtryk af en artikel, som en kreds af medlemmer har sendt til "Jagtvennen" som følge af et ufyldstgørende referat fra en ekstraordinær generalforsamling i september. – Jeg har ikke dette særtryk.

Forårsprøverne blev afholdt. Her var 4 hunde i UKK. 12 hunde gik prima i vinderklasse. Vinder blev her Norna III (Falco-Madame) og Forpagter Lange, Ørbæklunde.

Derby sætter hvert år nye rekorder i tilmelding. Engelske settere dominerer i antal og løber ofte med palmerne. Der er lidt "pointerknurren" omkring dommere, hvor klubben føler sig lidt forfordelt. Nogle år prøver man at have 3-4 indledende heat i diverse landsdele og så en endelig finale. Helt ideelt terræn er Egebjerggård og Hofmansgave på Fyn, men her er de to jagtforeninger også begyndt at møve sig ind.

I 1944 får vi has på setterne. Efter 2. sortering var der 62 pointere, 8 irske settere 12 gordonsettere og 104 engelske settere startberettigede. Der mødte imidlertid kun omkring 50, der gik i 8 hold. Derbyresultatet blev, at pointerne besatte 1., 3. og 5. pladsen. Vinder blev Løvbbakkens Droll. Ejer Aage Steenbjerge, fører Skytte Gustafsson.

FJD udstillingen i Odense er blevet et tilløbsstykke. 132 pointere bliver fremvist.

Pointeren er blevet smuk, måske lidt for klejn/forfinet. Nørbæk skriver, at en almindelig fejl hos hundene er den lette benbygning og det opknebne lyskeparti. Man skal ikke avle på disse lette hunde.

Brandt dømmer hanhundene i åben klasse, og skriver, at vinderen, Ryhaves Søren, har et mindre godt hoved, men stærke lemmer. Alt for mange af de øvrige havde spinkle ben og svag muskulatur. En god pointer skal være kort og fast, og det er bedre, at benene er lidt for korte end for lange, da det giver den rigtige stærke galop.

Jagtligt set mangler pointeren i vid udstrækning evnen til distinkt og præcist

at udpege fugle (lokaliseringsevnen) .

Hermed er der sat ord på væsentlige problemer for pointeren i 1944.

Nørbæk er bekymret og skriver, at land og folk står foran en dybt alvorlig tid, og han forudser, at der kommer aflysninger i det kommende forår.

O. Pers er redaktør af Årsskriftet i 1945. Han fortæller at Svend Nørbæk og frue måtte flygte til Sverige med gestapo i hælene i efteråret 1944. Her tilsluttede de sig den danske flotille i Karlskrona. Pers fremhæver Nørbæks retvise og noble fremfærd, der har gjort ham agtet og afholdt af klubbens medlemmer.

Nørbæk skriver i sit tilbageblik, at krigens sidste del var vanskelig, og man måtte aflyse generalforsamlingen trods en lille flok medlemmers ihærdige protester. At han nu vil trække sig skyldes ikke misforstået opposition, men det sker af private grunde. En enkelt urostifter er blevet fjernet i bestyrelsen, hvor han roser Carls og Pers, som har trukket et stort læs. Medlemstallet er blevet fordoblet i krigsårene.

L.P.Olsen fremsætter forslag til ny love, hvor hovedessensen er, at bestyrelsen skal bestå af 3 medlemmer fra Jylland, 3 medlemmer fra Fyn med omliggende øer og 3 medlemmer fra Sjælland med omliggende øer og Bornholm. Generalforsamlingen skal hvert år afholdes i forbindelse med klubbens vårprøve, hvor vinderklassen holdes. Forslaget er uspiseligt for bestyrelsen.

I 1946 fremsætter bestyrelsen så sit forslag til nye love, som i alt væsentlighed ligner de gamle, men der er dog i paragraf 12 lagt op til et vist opgør. –*”Såfremt et medlem er dømt for en i den offentlige mening vanærende handling, for unational optræden eller af en tjenstemandsdomstol, eller hvis det viser usportslig optræden eller overtræder D.k.k.s eksklusionsparagraf, kan bestyrelsen ekskludere et sådant medlem”*. Evt. eksklusion skal dog godkendes på førtskommende generalforsamling, hvor vedkommende har ret til at møde op og forsvare sig.

Nye love vedtages på en ekstraordinær generalforsamling 11.maj 1947. De ligner i al væsentlighed L.P.Olsens oplæg. Dog skal et af de 3 medlemmer for øerne øst for Storebælt være fra København.

Hundesygen har været slem i 1940-44. Den vaccine, man havde fået fra England, kunne ikke længere fås, så vendte man blikket mod Tyskland, men her stoppede leverancerne også.

Der er en spændende beretning fra Norge, hvor krigsårene var hårde. Da landet blev besat flygtede mange ud til bygder, og mange pointere måtte lade livet. Næste bølge kom den forfærdelige vinter i 1941-42, hvor kartoflerne frøs i kældre og på lagre. Man sultede, og hundeholdet decimeredes atter. En opblomstring fik hundene igen, da det blev populært at have hunde til adspredelse i den mørke tid under tyskernes åg. Hundene var dog i alvorlig fare igen, da ”fødevareministeren” mente, at hundene spiste maden fra folk og fæ. Hunde af ikke tysk oprindelse skulle aflives.

Heldigvis fik Norsk Kennel Klubs formand og sekretær manøvreret så dygtigt, at ”ministerens” afgørelse stadig blev udsat.

Jagtvåben var blevet inddraget, nazisterne udfærdigede en ny jagtlov, for at gå på jagt skulle man løse jagtkort og være medlem af nazistpartiet.

Der blev dannet "front". Da freden kom i maj, blev der liv i myretuen. Skjulte og nedgravede geværer kom for dagens lys. Nu skulle der igen holdes markprøver, skriver Svein Winsnes.

Lad os for en stund vende tilbage til "den jyskes stamme". I 1938 er der en artikel af Hugo Dwinger, der præsenterer sig som en sjællænder i Jylland. I artiklen "*Lidt om pointerne*", skriver han om egnen i Nordvestjylland Skive, Mors, Viborg, Holstebro, hvor der findes en stab af hunde, der lover godt for fremtiden. Sigvald Pedersens Roly er en ener blandt landets jagthunde. Sigvald har fortalt mig, at Roly var hans første pointer, som blev købt af en vognmand i Durup i 1935. Et naturtalent. Dwinger har givet også mødt Aage Jensen, Kennel Sejbækgård. Aage Jensen havde en landskendt svineavlscenter, og var absolut også en kender af hunde. Såvel Sigvald som Aage havde øje for og forstand på avl. Sigvald har fortalt mig, at egnens pointerfolk mødtes engang imellem og diskuterede hunde. Arvid Johansen var en mester i at lære fra sig om dressur.

CHR. LYHNE 60 AAR

Købmand Chr. Lyhne med „Bill af Birk“, „Løvbakkens Freja“ og „Løvbakkens Pep“.

Dwinger kunne have fortsat til Herning -egnen, der i disse år også udviklede sig til et kraftcenter. Her huserede navne som købmand Lyhne, isenkræmmer Ullerichs, gårdejer Chr. Dichman, grosserer Svend Boll og Laurids Nielsen, Kennel Mørup, der dresserede virkelig mange hunde med stor succes.

Brokholm mener, at Kennel Løvbakken er periodens mest fremtrædende kennel.

Havde Dwinger fortsat længere mod syd ville han have mødt navne som Peter Jensen, Kennel Zita, Jens Jensen, bror til Peter, Kennel Vøgg. Jens dresserede og førte utallige hunde på prøver og købmand J.A.Jensen Kennel Randbøl.

På Fyn havde A.P.Andersen, Kennel Oksby, jo været med siden starten, men her var Bageribestyrer Larsen med i top, Anders Andersen, Skyttegården havde været med i flere år, Mads West er med helt fremme flere gange, Fabrikant Carl var absolut også på vej, Kaj Hansen, Kennel Brangstrupgaard, var også begyndt at røre på sig. Se billede næste side.

På Bornholm var der også mange gode pointere med hotelejer P.Rostkjær, Rønne, i spidsen

Flere kunne givet nævnes. Det er åbenbart, at klubben har fået nye tyngdepunkter. En del af de grosserer, som betød rigtig meget i de første år, er borte eller har trappet ned

Gh. Carls Per med to sønner, Hej II og Knud. Ejer: Bageribestyrer Chr. Larsen.

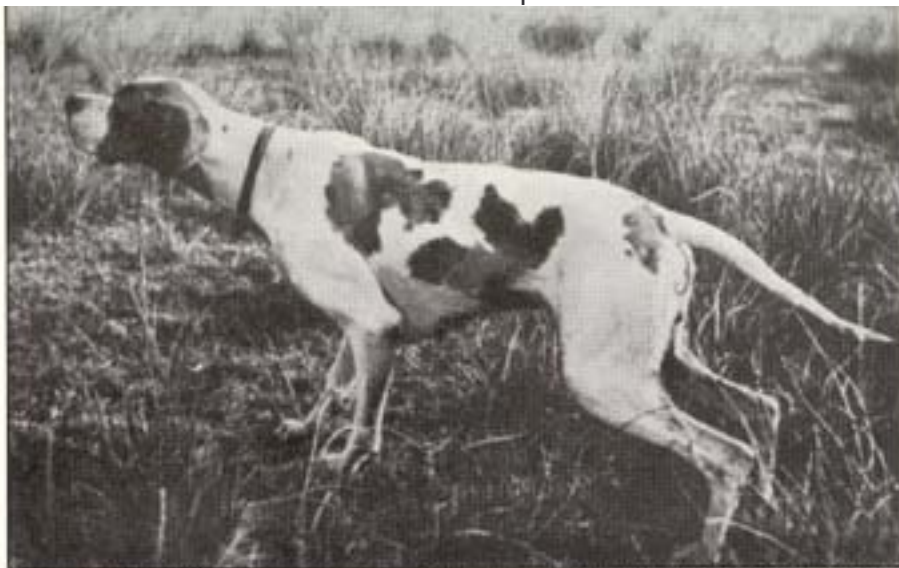
Klubbens hovedprøve ved Herning i 1946 sprænger alle rammer. 137 hunde er til start . Førstedagen holdes prøver sammen med andre klubber. Andendagen var forbeholdt pointere i vinderklasse og UKK., som blev vundet af Ranbøls Zita og Peter Jensen. Vinderklassen blev vundet af Fieldborn Glamour Girl, ejer Godsejer Th.Paus Sverige, fører jæger Howitz, Karup. Glamour Girl var en fantastisk hund i følge Howitz. Med sejren var championatet i hus, og det var det, Glamour Girl kom efter.

Ved den afsluttende fællesprøve på Rosenfelt besatte pointerne 1.2. og 4.pladsen. Vinder blev Bubbi (Torntofts Zita – Bill af Birk) og H.Høj Hansen.

I Årsskriftet 1946 takker Brokholm Nørbæk for hans arbejde som formand og løfter samtidig sløret for, hvorfor han selv havde trukket sig i 1940 velvidende, at Nørbæk var den , som skulle afløse ham. Brokholm havde dengang ikke tid til at gøre det nødvendige arbejde for klubben.

Vort avlsmateriale er godt nok, mener Brokholm, den feminine type, som var fremherskende i slutningen af 30'erne, er væk,hovedet er ok, så det gælder lemmerne nu. I Sverige er der ikke så meget at hente, så man kigger mod Finland. Her fortæller R.Kreuger, Kennel Fieldborn, at man bevidst har valgt at vægte de jagtlige egenskaber mere end en præmie på udstilling. Fieldborn hundene er dominerende i Finland, hvor det sorte blod er fremherskende.

Fieldborn Giant Killer sælges til Sverige. Den har også været omkring jæger Howitz. Brokholm køber Fieldborn Golden Hope.

Champion King af Skanderborg er uden tvivl den mest benyttede avishund i Dansk Pointer Klubs historie. Han prægede i høj grad avlen i sin periode

King af Skanderborgs dage er ved at være talte, den er af årgang 1933.

Finn Møller nævner i sin bog, at den har haft mere end 130 parringer – jo du læste rigtigt!

Det kan man da kalde matadoravl.

Fornyelse er påkrævet og blikket retter sig mod Fieldborn Golden Hope og Fieldborn Giant Killer. Hunde med mindre pæne hoveder, men med velbyggede kroppe og stærke ben og i øvrigt eminente, hvad angår fart, stil og fuglebehandling.

Fieldborn Giant Killer. Ejer: Konsul Th. Pauls. S. Korsun.

„Fieldborn Golden Hope“.

A. W.H

Der blev virkelig satset stort. Giant Killer blev parret med 20 tæver, Golden Hope med 10 tæver.

I årsskriftet for 1947 skriver Pers, at de to nævnte hunde ikke kan kaldes stamhunde, før de har vist førsteklasse brugs – og udstillingsegenskaber. Han citerer et vers, der skule stå på en fynsk gravsten:

*Den, som gaar over Aaen efter Vand,
Han maa være en dårlig Mand,
Det maa jeg og Mads Mule bekjende,
Vi tog os begge en sjællandsk Kvinde.*

Brokholm har tillid til, at resultater vil vise sig i 2.generation.
 Peter Gude og Laurits Lydehøj lavede en udmærket oversigt over blodlinier i Årsskriftet 1990:

Stamtræer/hanhunde-blodlinier

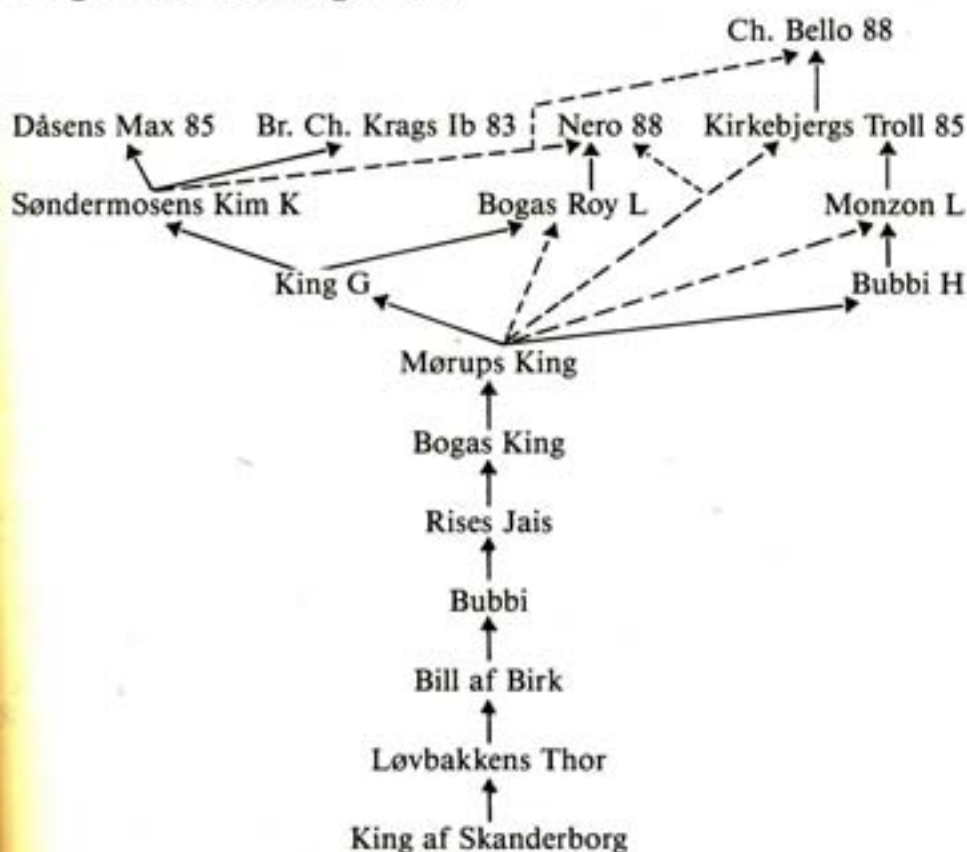
Vi har i år fundet det på sin plads at bringe en oversigt over udviklingen af vore hanhundelinier, da den sidste er fra 1975.

Inden man hæfter sig for meget ved hanhunde-blodlinierne, skal det påpeges, at de forskellige blodlinier ofte er stærkt blandede via tæverne. Derfor kan det være illusorisk at hæfte sig ved de rene hanhundelinier, hvis tævematerialet stammer fra andre blodlinier.

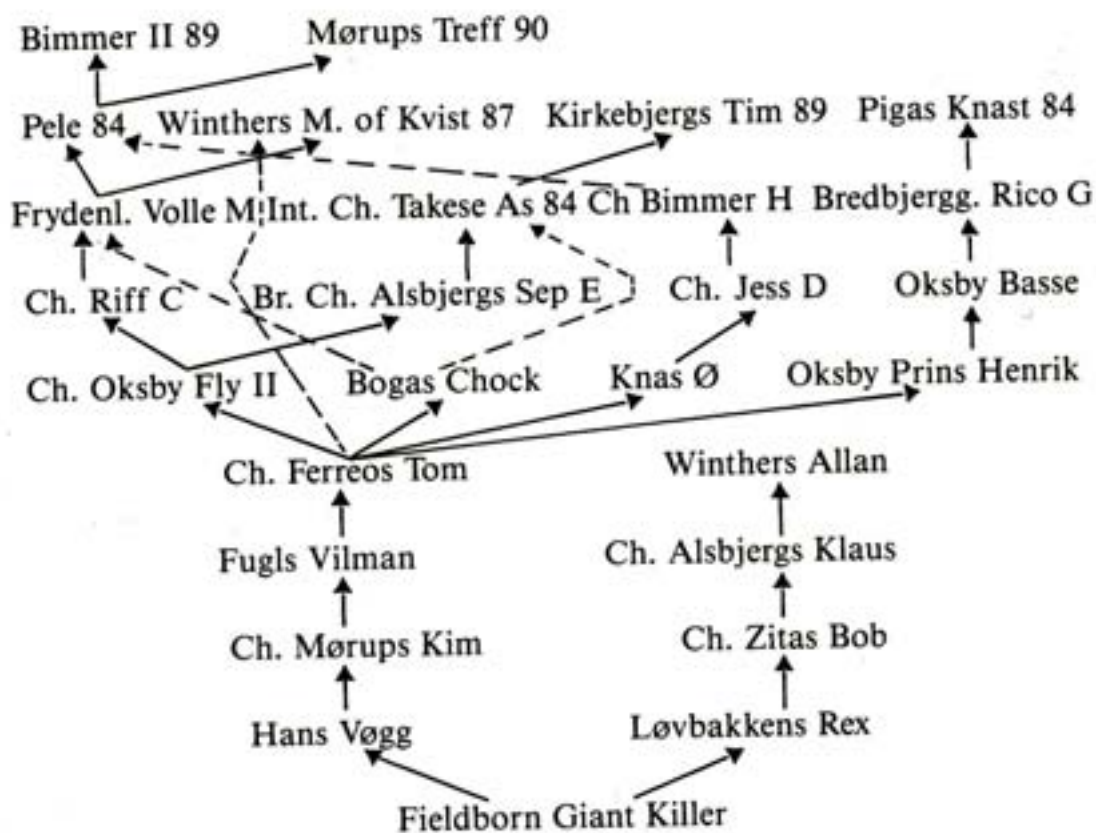
Vi skal gøre opmærksom på, at forældregenerationen præger afkommet dobbelt så meget som bedsteforældrene og så fremdeles, samt at tævens avlsværdi og afstamning er lige så vigtig som hanhundens. Derfor - pas på med at lægge alt for meget i fine aner længere tilbage i stamtavlen og som sagt: En god hanhundelinie i en stamtavle betinger ikke nødvendigvis gode hvalpe.

På trods heraf finder vi det imidlertid interessant for overblikkets skyld at vise udviklingsforløbet i vore hanhundelinier. For nogle hanhundes vedkommende er der også via tæverne blod af samme linie. I så tilfælde er det markeret med stiblet linie. De hanhunde, der bærer meget blod af én bestemt linie, må forventes at være homozygotiske/arvefaste i deres arveanlæg (indavl) og derfor tilbøjelige til stabil nedarvning af de egenskaber, der er karakteristiske for den givne blodlinie.

King af Skanderborg-liniern

Fieldborn Giant Killer-linien

Man kunne med megen ret stille spørgsmålet: Har de gode mennesker da slet ikke rystet på hånden i denne voldsomme satsning? Jeg tror det egentlig ikke, for man må huske på, at klubben på det tidspunkt havde 600 medlemmer. Man havde et stort hundemateriale, og dermed var der jo også givet en del medlemmer, som så tiden an. Man satsede ikke hele butikken.

Greve Mårten U. Kalling, Sverige, er blevet æresmedlem af klubben. Han er kendt og respekteret overalt i Norden som hundefører, som udstillings – og markprøveddommer og som skribent. Han har et fyrrårig kendskab til danske pointere.

Kalling skriver en hilsen til Dansk Pointer Klub i Årskrift 1946 og takker for den hæder, som er blevet ham tildelt... "Den hilsen jeg gerne vil give mine danske pointervenner er denne: Vælg med omtanke jeres avlsdyr, lad ikke den stabile pointer udviskes for at trage efter for stor ædelhed, sæt hanhundepæret hos faderhunden over første præmie i åben klasse. Vær forsigtig med at avle på certifikathundene, hvis disse ikke opfylder betingelserne for kønspræget, nemlig størrelse, styrke og stabilitet – både i fysisk og psykisk henseende.....Det mærkelige er jo, at fysiske fordele ofte korresponderer med de psykiske – en spinkel overforædlet pointer har ofte anlæg for psykiske depressioner. Tæven må gerne være lidt grov – lad os rent ud sagt sige lidt uædel – hvis hun blot er

sund, bringer hun gerne bedre afkom, når blot hanhunden har det ægte pointerpræg, som vi elsker at se, som vi drømmer om – men så sjældent oplever.”

Sverige har importeret et relativt stort antal pointerere fra Finland. Overvejende hunde fra Kennel Fieldborn. I Kennel Hækkeberg med stor succes, men der er ingen træer, der vokser ind i himlen.

I 1947 må forårsprøver aflyses på grund af vejsituationen, så klubbens vinderklasse afholdes i september. I vinderklassen deltager kun 5 hunde. Zitas lb og Peter Jensen vinder. vinder setterne atter derbyet

Vi må atter engang se os slået af setterne i derbyet, hvor pointerne besætter 2.,4.,5., og 6.pladsen

Efterårets vinderklasser bliver en triumf. Pointerere vinder alle 4 prøver.

Succesen fortsætter på Danmarksmesterskabet, hvor pointerere vinder 1., 3., 4., og 5.padsen.

DANMARKSMESTEREN 1947

„Åbbjergs Bitten“

tilhørende Gdr. Sigvald Pedersen, V. Bøsting nr. Skive, vandt Dansk Jagtlovsings Mesterskabsprøve og Dansk Jagtlovsings afsluttende Fællesprøve. Fører: Elms.

Bitten er faldet efter King af Skanderborg og førromtalte Roly

Avlsrådet skriver i 1947 bl.a.: *”Både Sigvald Pedersen og Aage Jensen er nogle af landets allerbedste amatørdressører og førere og har vist en heldig hånd, når det drejede sig om opdræt af første klasses pointerere i marken.”*

Endnu bruges udtrykket amatørdressør, men det er karakteristisk for perioden, at flere og flere ejere selv fører deres hunde med succes, en ny æra er godt i vej.

Det bliver spændende i det næste tiår at se, om Brokholms spådom om, at blodfornyelsen vil vise sig i næste generation kommer til at holde stik.

Fortsættelse følger